

законосъобразност, отмяна на подзаконовите нормативни актове, приети от държавни органи и общински съвети, които противоречат на законите, както и такива които пряко, непосредствено и лично засягат законните интереси на фондацията, породени от предмета ѝ на дейност, целите за чието постигане е учредена.

По делото е постъпило становище вх. № 4846/28.05.2021 г. от Председателя на ОбС – Брацигово, в което е изложено становище, че жалбата е процесуално недопустима, поради липса на правен интерес. Моли се да бъде оставена без разглеждане подадената жалба и прекратено производството по делото. Направено е своевременно искане за присъждане на направените по делото разноски за адвокатски хонорар за изготвяне на становището, съгласно списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Прокурорът при Окръжна прокуратура – Пазарджик счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съобразявайки представените по делото доказателства и становищата на страните, съдът намира жалбата за процесуално недопустима по следните съображения:

Настоящият състав на Административен съд – Пазарджик намира, че за жалбоподателя липсва право на оспорване, очертано в чл. 186 от АПК – право на оспорване, тоест право да искат съдебен контрол за законосъобразност имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него, или за които той поражда задължения. Нормата очертава необходимите условия, при които възниква публичното право да се иска защита от съд, което е предоставено на гражданите, организации и органите, когато техни права, свободи или законни интереси са или могат да бъдат засегнати, съответно за които оспореният подзаконов нормативен акт поражда задължения. Граждански контрол за законосъобразност като цел на Фондацията не е материално право, защитимо от публичното право по чл. 186 от АПК на първо място, защото съгласно чл. 16 от АПК прокурорът следи за спазване на законността, чрез предприемане на действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, в това число и подзаконови нормативни актове. Граждански контрол за законосъобразност на подзаконовите нормативни актове не е сред признатите и от Конституцията на Република България права на отделните граждани и организации. По аргумент за противното, извлечен от чл. 186 от АПК, както и по силата на общия принцип, че никой не може да упражнява чужди права пред съд, е недопустимо правото на жалба срещу подзаконов нормативен акт да възникне въз основа на поставена от частен субект цел за граждански контрол за законосъобразност.

Жалбоподателят се позовава на Тълкувателно решение № 2/12.02.2010 г., постановено по тълк. д. № 4 по описа за 2009 г. на Върховния административен съд. Във визираното тълкувателно решение изрично е посочено, че юридическите лица с нестопанска цел могат да оспорват подзаконови нормативни актове при наличие на правен интерес от това и в мотивите на Тълкувателно решение № 2/12.02.2010 г. е

обсъждано правото на оспорване на подзаконовни нормативни актове от страна на съсловни (браншови) организации и други сдружения с нестопанска цел, които имат право да участват в административното производство по издаване на подзаконовия нормативен акт.

В конкретния случай жалбата е предявена от фондация, която очевидно не е съсловна, съответно браншова организация. Фондацията – жалбоподател не е и „друго сдружение с нестопанска цел“ по смисъла на визираното тълкувателно решение, защото правното положение на лицата с нестопанска цел е уреден в Закона за юридическите лица с нестопанска цел, Глава Втора от който закон е озаглавена „Видове лица с нестопанска цел“. Раздел I от тази глава регламентира правния статут на сдруженията, а Раздел II урежда фондациите като правни субекти с различен правен статут от този на сдруженията. Следва да се има предвид, че наличието на правен интерес от оспорване на административните актове е конституционно изискване, изрично прогласено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България, която конституционна норма регламентира обжалваемост на всички административни актове, но при задължителното условие – актът да засяга лицето, което го оспорва. Този конституционен принцип е предвиден и в разпоредбите на чл. 147, ал. 1 и чл. 186, ал. 1 от АПК, които нормативни текстове задължават съда да извършва преценка за наличието на правен интерес във всеки отделен случай. Възприемането на становище, че само посочените цели и предмет на дейност на фондацията жалбоподател сами по себе си са достатъчни, за да обосноват правния ѝ интерес от съдебно оспорване на всеки подзаконов нормативен акт, за който фондацията прецени, че е незаконосъобразен, би се превърнало в надзор за законност върху актовете на администрацията, каквото правомощие е възложено изцяло на Прокуратурата. Противното би означавало във всеки случай на оспорване да е достатъчно само бланкетно твърдение, че оспореният подзаконов нормативен акт или разпоредба от него са незаконосъобразни, за да се счете, че фондацията има интерес от оспорването им, което е недопустимо, най-малкото защото не се обосновава конкретно засягане на субективно право или създаване на задължение. Действително в целите на фондацията, залегнали в чл. 5 от Устава ѝ (публично достъпен в приложения линк <https://portal.registryagency.bg/CR/Reports/ActiveConditionTabResult?uic=205988920>) фигурира и отмяна на незаконосъобразни подзаконовни актове на Общинските съвети и органите на изпълнителната власт в Република България, но тази цел е формулирана изключително общо и е непротивопоставима на конкретната преценка на съда относно наличието на изискуемата абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното производство. Фондацията обаче не излага конкретни обстоятелства и не сочи конкретни доказателства, че тя или някой/някои от нейните членове са или в бъдеще ще бъдат лично, пряко и непосредствено засегнати от оспорената разпоредба, поради което следва да се приеме, че липсва изискуемият за водене на съдебно производство непосредствен и пряк правен интерес от оспорването. Не без значение е и обстоятелството, че обжалваният подзаконов административен акт е изцяло с местно

значение, а фондацията жалбоподател не обосновава наличие на някаква териториална връзка или отношение с Община Брацигово, на територията на която действа процесната наредба. Няма никаква пречка целите на фондацията да бъдат постигнати не чрез пряко обжалване по реда на АПК, а чрез сезиране на Прокуратурата на Република България, която ако прецени, че са налице основанията, да упражни правомощията си по реда на надзора за законност. В този смисъл е и най-новата практика на ВАС – Определение № 6428/28.05.2021 г. по адм. д. № 5469/2021 г., а също и решение по адм.д. № 14120/2017 г. и определения по адм. д. № 9953/2017 г., адм. д. № 3297/2017 г., адм. д. № 7242/2020 г. и др., всички постановени от Върховния административен съд.

Ето защо следва да се приеме, че е налице предпоставката на чл. 159, т. 4 от АПК, жалбата да се остави без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от ответната страна, ще следва да бъде осъден жалбоподателят да заплати на ОбС – Брацигово направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 120 лева.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколното определение от 16.06.2021 г., с което е даден ход по съществото на спора.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК 205988920, със седалище и адрес на управление гр. София, район Красно село, ул. „Дамян Груев“ № 29, ет. 2, представлявана от Юлия Петрова Ненчева, подадена чрез адв. Иван Янков – управител против чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Община Брацигово, приета с Решение № 436/23.02.2018 г. с Протокол № 29 на Общински съвет – Брацигово, изменена с Решение № 461/27.04.2018 г., Протокол № 31 на Общински съвет – Брацигово.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 378/2021 г. по описа на Административен съд – Пазарджик.

ОСЪЖДА Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК 205988920, със седалище и адрес на управление гр. София, район Красно село, ул. „Дамян Груев“ № 29, ет. 2, представлявана от Юлия Петрова Ненчева, да заплати на Община Брацигово сумата от 120 (сто и двадесет) лева направени по делото разноски.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в седмодневен срок от връчването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /n/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /n/
2. /n/